

Організація та розвиток дистанційної освіти в країнах ЄС (Історична довідка)

Велика Британія

Відкритий університет Великої Британії заснований в 1969 році як незалежний навчальний заклад для надання «другої» можливості здобути або продовжити свою освіту дорослим людям, які працюють. Університет пропонує 3 види навчання: на ступінь бакалавра, післядипломне й продовжене. Навчальний процес в основному побудований як на використанні друкованих матеріалів, так і на використанні аудіо-, відеозасобів тощо; студенти мають можливість одержати консультації в 250 навчальних центрах, розташованих у багатьох містах країни й світу. Варіанти складання іспитів різноманітні. Так, наприклад, студент, який не має можливості приїхати до Британії на іспит, може домовитися з університетом про складання іспиту в Україні в Британській Раді (British Council). Британська Рада в даному випадку виступає в ролі незалежного екзаменатора, якому університет довіряє проведення іспиту відповідно до встановленої процедури.

Відкритий університет Великої Британії зарекомендував себе як світовий лідер нетрадиційної освіти. За зразком Відкритого університету Великобританії навчальні заклади аналогічного типу були створені в Канаді, Австрії, Іспанії, Пакистані, Нідерландах, Туреччині, Індії, Ізраїлі тощо

Іспанія

Національний університет дистанційної освіти заснований Парламентом в 1972 р. з метою надання вищої освіти всім тим, хто з різних причин не може навчатися за програмами традиційних університетів. Університет розташований у Мадриді. Як навчальний матеріал використовуються спеціально підготовлені друковані видання, які доповнюються аудіо і відеокасетими, технологією комп'ютерного навчання, телевізійних лекцій і телетекстом. В інших країнах університетом створено в останні роки ще 8 центрів навчання. Загальна кількість студентів, що навчаються в університеті, становить 124000 осіб, з яких 85000 навчаються на ступінь.

Німеччина

Дистанційна освіта в Німеччині має свої особливості. Вона розпочиналася з дистанційної підготовки фахівців з вищою професійною освітою, яка централізовано планувалася. Для підвищення кількості людей з вищою освітою 1967 р. було створено **Німецький інститут дистанційного навчання**, який проіснував до 2001 р. На сьогодні єдиним державним університетом в Німеччині, який пропонує широкий спектр різних програм дистанційної/ заочної освіти, є **Університет заочного навчання в Хагені** (FernUniversität in Hagen) – федеральна земля Північний Рейн-Вестфалія. Університет пропонує програми для першого та другого циклів навчання (бакалаврські, магістерські), які є справжньою альтернативою очній освіті. Університет надає освітні послуги більше 50.000 студентам на рік.

Франція

Національний центр дистанційного навчання (CNED), заснований ще у 1939 році, надає освітні послуги мешканцям Франції та франкомовних країн. У 1995 році дистанційне навчання набуло статусу національного проекту, з 1996 року функціонує відкрита освітня платформа «Електронний кампус», в каталозі якої 3 000 програм, 265 000 осіб з 200 країн проходять навчання.

У 1987 році була створена Міжуніверситетська федерація дистанційного навчання (FIED), мета якої — сприяння навчанню протягом життя та співробітництву навчальних закладів для розвитку всіх форм дистанційного навчання в усіх галузях знань. Її членами сьогодні є 35 університетів, які пропонують повне або часткове дистанційне навчання.

США

На сьогодні близько 8 млн. американців вступили на дистанційного навчання, а їх чисельність зростає на 20-25 % щороку. Майже третина всіх студентів вищих навчальних закладів в США пройшли принаймні один курс в режимі онлайн. Студенти дистанційних курсів часто є більш дорослими (25- 55 років) та краще мотивованими у порівнянні з студентами стаціонару. Найбільш поширеними сьогодні є засоби, що базуються на Інтернет-технологіях — електронна пошта, відеоконференції, чати, форуми, веб-сайти, онлайн-бібліотеки, підкасти (файли розсилок), які часто комбінуються з традиційними друкованими матеріалами. В цілому провідні дослідницькі державні університети США тяжіють до самостійної розробки чи адаптації під власні потреби певних блоків програмного забезпечення, що використовуються для он-лайн, дистанційного навчання.

Саме можливості ІКТ та спеціалізованого програмного забезпечення останніми роками активізували ринок дистанційного навчання США.

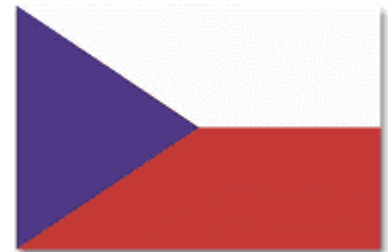
Республіка Польща

У Польщі налічується 310 приватних університетів і коледжів та 138 державних вищих навчальних закладів, а система освіти, до практики якої входить також навчання за дистанційною формою, вважається однією з найрозвиненіших у світі. Університети Польщі здійснюють навчальний процес на спеціальних освітніх платформах і сервісах, які забезпечують діалог між студентами та викладачами. Платформи, які використовують польські університети для проведення освітнього процесу: лекції або семінари проводять у формі вебінару (відеоконференції) на платформі [ClickMeeting](#), а обмін файлами з дидактичними матеріалами здійснюють електронною поштою або через сервіси обміну файлами (наприклад, [Dropbox](#)), Navoica, більшість використовують платформу Moodle.

Чеська Республіка

Популярною в Чехії є [BOOKPORT](#). Більшість навчальних закладів під час карантину використовує загальновідому платформу Moodle. Платформа Moodle встановлена на кожному факультеті університетів, додатковими інструментами для навчання в умовах карантину є популярні Microsoft Teams, Zoom, а також сервіс Socrative. Socrative – вебдодаток для дистанційного навчання, можливості якого полягають у легкому створенні тесту з різними типами питань, із супровідними зображеннями та звуками. Сервіс працює також на мобільних пристроях.

Як бачимо, університетські спільноти всього світу мають загальну мету – забезпечити в цих надзвичайних обставинах високий рівень навчання, зберігаючи при цьому найвищі академічні стандарти.